Viaţa veşnică în epistolele pauline

Romani 5.17,18; 6.4; 8.2,10,11; 2 Corinteni 4.10,11; 5.4,15; Galateni 2.20; Efeseni 1.4,5; 2.6; Filipeni 1.21; Coloseni 2.11-13; 3.1-4

William Kelly

© www.bibelstudium.de, Online începând de la: 25.09.2018, Actualizat: 25.09.2018

soundwords.de/ro/a11293.html

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite şi fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacţiei noastre.

Bibeltext: Traducerea GBV 2001 (© GBV România)

Locuri biblice: Romani 5.17,18; 6.4; 8.2,10,11 „(5:17) Pentru că, dacă prin greşeala unuia singur, moartea a domnit printr-unul singur, cu atât mai mult cei care primesc plinătatea harului şi a darului dreptăţii vor domni în viaţă printr-Unul singur, Isus Hristos): (5:18) deci, după cum printr-o singură greşeală a venit judecată către toţi oamenii spre condamnare, tot astfel, printr-o singură dreptate împlinită, consecinţele au fost către toţi oamenii spre o îndreptăţire a vieţii.“ „(6:4) Deci am fost înmormântaţi cu El prin botez, pentru moarte, pentru ca, după cum Hristos a fost înviat dintre morţi prin gloria Tatălui, tot aşa şi noi să umblăm în înnoirea vieţii.“ „(8:2) Pentru că legea Duhului de viaţă în Hristos Isus m-a eliberat de legea păcatului şi a morţii.“ „(8:10) Dar, dacă Hristos este în voi, trupul este muritor din cauza păcatului, dar duhul este viaţă, datorită dreptăţii. (8:11) Dar, dacă Duhul Celui care L-a înviat pe Isus dintre morţi locuieşte în voi, Cel care L-a înviat pe Hristos dintre morţi va face vii şi trupurile voastre muritoare, datorită Duhului Său care locuieşte în voi.“ ; 2 Corinteni 4.10,11; 5.4,15 „(4:10) purtând întotdeauna în trup omorârea lui Isus, pentru ca şi viaţa lui Isus să fie arătată în trupul nostru; (4:11) pentru că noi, cei care trăim, întotdeauna suntem daţi morţii datorită lui Isus, pentru ca şi viaţa lui Isus să fie arătată în carnea noastră cea muritoare,“ „(5:4) Pentru că, în adevăr, noi, care suntem în cort, gemem împovăraţi, pentru că nu dorim să fim dezbrăcaţi, ci îmbrăcaţi, pentru ca ceea ce este muritor să fie înghiţit de viaţă.“ „(5:15) şi El a murit pentru toţi, pentru ca cei care trăiesc să nu mai trăiască pentru ei înşişi, ci pentru Cel care pentru ei a murit şi a înviat.“; Galateni 2.20; Efeseni 1.4,5; 2.6 „(1:4) după cum ne-a ales în El mai înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinţi şi fără pată înaintea Lui, în dragoste; (1:5) El ne-a rânduit dinainte pentru înfiere, pentru Sine, prin Isus Hristos, după buna plăcere a voii Sale,“ „(2:6) şi ne-a înviat împreună şi ne-a aşezat împreună în cele cereşti, în Hristos Isus,“; Filipeni 1.21 „(1:21) Pentru că pentru mine a trăi este Hristos, şi a muri, câştig.“; Coloseni 2.11-13; 3.1-4 „(2:11) în care aţi şi fost circumcişi cu o circumcizie nefăcută de mână, în dezbrăcarea trupului cărnii, în circumcizia lui Hristos; (2:12) fiind înmormântaţi împreună cu El în botez, în care aţi şi fost înviaţi împreună cu El, prin credinţa în lucrarea lui Dumnezeu, care L-a înviat dintre cei morţi. (2:13) Şi pe voi, care eraţi morţi în greşelile şi în necircumcizia cărnii voastre, v-a înviat împreună cu El, după ce ne-a iertat toate greşelile,“ „(3:1) Deci, dacă aţi fost înviaţi împreună cu Hristos, căutaţi cele de sus, unde Hristos este aşezat la dreapta lui Dumnezeu: (3:2) gândiţi la cele de sus, nu la cele de pe pământ, (3:3) pentru că voi aţi murit şi viaţa voastră este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu. (3:4) Când Se va arăta Hristos, care este viaţa noastră, atunci veţi fi arătaţi şi voi, împreună cu El, în glorie.“

În epistola către Romani

Nu era misiunea lui Pavel să scrie credincioşilor despre darul vieţii veşnice. În această epistolă sunt prezentate detaliat dreptatea şi planurile lui Dumnezeu, la baza cărora stă lucrarea lui Hristos, cărora învierea şi înălţarea Sa la cer le dă un caracter ceresc şi care în cele din urmă vor fi încununate prin venirea Sa. De aceea el vorbeşte despre viaţa veşnică la sfârşit (Romani 2.7; 5.21; 6.22 „(2:7)

celor care, prin stăruinţă în lucrare bună, caută glorie şi onoare şi neputrezire:“ „(5:21) pentru ca, după cum păcatul a domnit în moarte, tot aşa şi harul să domnească prin dreptate spre viaţă eternă, prin Isus Hristos, Domnul nostru.“ „(6:22) Dar acum, eliberaţi de păcat şi devenind robi ai lui Dumnezeu, aveţi rodul vostru spre sfinţire, şi sfârşitul: viaţa eternă.“).

Totuşi el vorbeşte nu numai despre domnia în viaţă, ci şi despre îndreptăţirea vieţii (Romani 5.17-18 „(5:17) Pentru că, dacă prin greşeala unuia singur, moartea a domnit printr-unul singur, cu atât mai mult cei care primesc plinătatea harului şi a darului dreptăţii vor domni în viaţă printr-Unul singur, Isus Hristos): (5:18) deci, după cum printr-o singură greşeală a venit judecată către toţi oamenii spre condamnare, tot astfel, printr-o singură dreptate împlinită, consecinţele au fost către toţi oamenii spre o îndreptăţire a vieţii.“), o expresie remarcabilă şi un privilegiu minunat, pe care creştinul îl poate savura deja astăzi. Este nu numai viaţa »veşnică«, ci viaţă în înviere şi în putere. Justificarea prin sângele Său rezolvă problema păcatelor noastre, justificarea prin viaţa Sa de înviere merge mai departe şi rezolvă problema păcatului (a păcatului în carne, nu a răului practicat de noi, ci a eului nostru rău) în El, Cel mort şi înviat. De aceea în Romani 6.4 „(6:4) Deci am fost înmormântaţi cu El prin botez, pentru moarte, pentru ca, după cum Hristos a fost înviat dintre morţi prin gloria Tatălui, tot aşa şi noi să umblăm în înnoirea vieţii.“ suntem solicitaţi »să umblăm în înnoirea vieţii«. Aceasta se referă foarte sigur nu la umblarea noastră cu Hristos, când vom fi în glorie, ci la umblarea noastră aici pe pământ. Însă aceasta are ca premisă, că viaţa lui Hristos este acum a noastră ca şi atunci când totul va fi desăvârşit. Nu este nimic altceva decât viaţa veşnică. Şi aşa cum Hristos a înviat şi trăieşte pentru Dumnezeu, tot aşa şi noi să ne ţinem morţi faţă de păcat, dar vii pentru Dumnezeu în Hristos Isus.

Moartea şi învierea Sa au o aşa valoare, că Romani 7 poate spune, că dacă noi am fi evreu din evrei, am fost »făcuţi morţi faţă de lege, prin trupul lui Hristos, ca să fim ai Altuia, care a fost înviat dintre morţi, ca să aducem rod lui Dumnezeu« - un rezultat, care fără viaţă, fără viaţa veşnică nu ar fi posibil.

Tot aşa spune Romani 8.2 „(8:2) Pentru că legea Duhului de viaţă în Hristos Isus m-a eliberat de legea păcatului şi a morţii.“, că legea (nu a lui Moise, ci a) »Duhului de viaţă în Hristos« (compară cu Ioan 20.22 „(20:22) Şi, spunând aceasta, a suflat asupra lor şi ·le-a spus: „Primiţi Duh Sfânt!“) m-a eliberat de legea păcatului şi a morţii. Este viaţa Sa de înviere

dăruită nouă, forma în care El dă fiecărui credincios viaţa veşnică. Conlucrarea Duhului Sfânt în această viaţă este accentuată clar, şi prin aceasta, ceea ce este acum este clar diferenţiat de desăvârşirea lucrării Sale, când trupul va fi adus la viaţă (Romani 8.10,11 „(8:10) Dar, dacă Hristos este în voi, trupul este muritor din cauza păcatului, dar duhul este viaţă, datorită dreptăţii. (8:11) Dar, dacă Duhul Celui care L-a înviat pe Isus dintre morţi locuieşte în voi, Cel care L-a înviat pe Hristos dintre morţi va face vii şi trupurile voastre muritoare, datorită Duhului Său care locuieşte în voi.“).

În prima epistolă către Corinteni

În 1 Corinteni 9 şi 1 Corinteni 10 este scris spre atenţionarea noastră despre pericolul puterii fără viaţă. Tema străbate chiar întreaga epistolă. În epistola a doua aceasta devine mai clar (2 Corinteni 2.16; 3.6 „(2:16) unora, un parfum de moarte pentru moarte; iar altora, un parfum de viaţă pentru viaţă; şi cine este suficient pentru acestea?“ „(3:6) care ne-a şi făcut capabili, ca slujitori ai unui nou legământ; nu ai literei, ci aiDuhului; pentru că litera omoară, dar Duhul dă viaţă.“). După aceea suntem solicitaţi în 2 Corinteni 4.10,11 „(4:10) purtând întotdeauna în trup omorârea lui Isus, pentru ca şi viaţa lui Isus să fie arătată în trupul nostru; (4:11) pentru că noi, cei care trăim, întotdeauna suntem daţi morţii datorită lui Isus, pentru ca şi viaţa lui Isus să fie arătată în carnea noastră cea muritoare,“, să purtăm »întotdeauna în trup omorârea lui Isus, pentru ca şi viaţa lui Isus să fie arătată în trupul nostru; pentru că noi, cei care trăim, întotdeauna suntem daţi morţii datorită lui Isus, pentru ca şi viaţa lui Isus să fie arătată în carnea noastră cea muritoare.« Se poate exprima mai clar, că credinciosul are deja acum viaţa Sa, viaţa veşnică, chiar dacă trupul nostru este încă muritor şi aşteaptă »învierea« (nu numai „prin”, ci) cu Isus (2 Corinteni 4.14 „(4:14) ştiind că Cel care L-a înviat pe Domnul Isus ne va învia şi pe noi cu Isus şi ne va înfăţişa împreună cu voi.“)? Acest triumf este asupra morţii (»ceea ce este muritor va fi înghiţit de viaţă«; 2 Corinteni 5.4 „(5:4) Pentru că, în adevăr, noi, care suntem în cort, gemem împovăraţi, pentru că nu dorim să fim dezbrăcaţi, ci îmbrăcaţi, pentru ca ceea ce este muritor să fie înghiţit de viaţă.“). Şi la ce viaţă se referă 2 Corinteni 5.15 „(5:15) şi El a murit pentru toţi, pentru ca cei care trăiesc să nu mai trăiască pentru ei înşişi, ci pentru Cel care pentru ei a murit şi a înviat.“ în aceia »care trăiesc«, în contrast cu aceasta, că »toţi au murit«? Nu este aceasta viaţa veşnică şi viaţă din belşug? Şi nu este ea aici şi acum? »De aceea, dacă cineva este în Hristos, este o creaţie nouă«. Ce ar putea fi mai clar? Trebuie să fi deja împietrit, ca să tăgăduieşti, că aceasta se referă la timpul actual, numai pentru că împlinirea desăvârşită va avea loc

abia la venirea lui Hristos; sau să tăgăduieşti că noi »avem această comoară« (2 Corinteni 4.7 „(4:7) Dar avem comoara aceasta în vase de lut, pentru ca măreţia puterii să fie de la Dumnezeu, şinu de la noi:“), numai pentru faptul că ea este »în vase de lut«.

În epistola către Galateni

Epistola către Galateni nu vorbeşte o altă limbă. În ce fel a fost revelat Fiul lui Dumnezeu în Saul din Tars, atunci când el a fost chemat (Galateni 1.16), dacă nu ca viaţă – Hristos viaţa noastră? Tot aşa spune apostolul în Galateni 2.20: »Nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăieşte în mine; şi ceea ce trăiesc acum în carne, trăiesc prin credinţă, aceea în Fiul lui Dumnezeu, care m-a iubit şi S-a dat pe Sine Însuşi pentru mine.« Se poate îndoi vreun credincios, că această viaţă este viaţa veşnică? În Galateni 5.25 se spune: »Dacă trăim prin Duhul, să şi umblăm prin Duhul.« Poate cineva să fie aşa de îndrăzneţ să despartă aceasta de Hristos sau să tăgăduiască, că viaţă veşnică este astăzi?

În epistola către Efeseni

În epistola către Efeseni suntem văzuţi ca aceia care sunt binecuvântaţi cu tot felul de binecuvântări spirituale în locurile cereşti în Hristos. Nu avem noi acum o natură nouă, sfântă şi fără cusur în dragoste, corespunzând planului lui Dumnezeu (Efeseni 1.4-5 „(1:4) după cum ne-a ales în El mai înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinţi şi fără pată înaintea Lui, în dragoste; (1:5) El ne-a rânduit dinainte pentru înfiere, pentru Sine, prin Isus Hristos, după buna plăcere a voii Sale,“)? Hotărârea mai dinainte a înfierii sau adoptării este ea exclusiv viitoare? Poate exista vreuna din ele fără viaţa veşnică? Capitolul 2 respinge categoric astfel de gânduri şi vesteşte, că Dumnezeu, care este bogat în îndurare, din pricina multei Sale dragoste faţă de noi, pe noi, care eram morţi în păcate şi greşeli, ne-a adus la viaţă – cu Hristos – şi ne-a înviat împreună cu El şi ne-a aşezat în locurile cereşti în Hristos (Efeseni 2.6 „(2:6) şi ne-a înviat împreună şi ne-a aşezat împreună în cele cereşti, în Hristos Isus,“). De ce poate fi această viaţă depăşită? Este clar un privilegiu actual, despre care nu se poate spune nici despre credincioşii din Vechiul Testament şi nici despre credincioşii din Împărăţia de o mie de ani că îl au. Este viaţă

veşnică, dar chiar mai mult. Este adevărul paulinic, care i-a fost dat prin inspiraţia Duhului lui Hristos, nu numai despre a da viaţă, despre care vorbeşte Ioan ca despre o realitate care aparţine în totalitate timpului actual, ci despre Hristos, înviat dintre morţi, şi despre credincios, care a fost făcut deja viu şi înviat împreună cu El şi aşezat în El – aşa cum ştim din alte locuri – şi care aşteaptă să şadă împreună cu El, când va fi transformat la venirea Sa.

»Un om nou« (Efeseni 2.15 „(2:15) după ce a desfiinţat în carnea Sa vrăjmăşia, legea poruncilor cuprinsă în rânduieli, pentru ca pe cei doi să-i creeze în Sine într-un singur om nou, făcând pace;“) presupune existenţa vieţii şi a unei poziţii privilegiate deja astăzi. Acelaşi lucru este valabil pentru locuirea lui Hristos prin credinţă în inimile noastre şi pentru priceperea spirituală şi pentru cunoaşterea dragostei Sale, care întrece orice cunoştinţă (Efeseni 3). Acelaşi lucru este valabil şi pentru solicitarea de a umbla corespunzător acestei chemări minunate a lui Dumnezeu (Efeseni 4), nu numai de unul singur, ci şi în comun, prin aceea că ne-am îmbrăcat cu omul nou şi ne-am dezbrăcat de omul vechi. Acelaşi lucru este valabil în Efeseni 5, când noi ca şi copii preaiubiţi trebuie să fim imitatori ai lui Dumnezeu şi să umblăm în dragoste, aşa cum Hristos ne-a iubit, şi ca şi copii ai luminii şi nu ca nişte neînţelepţi, ci ca înţelepţi, înţelegând care este voia Domnului – la toate acestea viaţa este premisa.

În epistola către Filipeni

Filipenilor le scrie Pavel despre practica creştină. »Pentru mine a trăi este Hristos şi a muri este un câştig« (Filipeni 1.21 „(1:21) Pentru că pentru mine a trăi este Hristos, şi a muri, câştig.“). Cum să fie viaţa pentru noi Hristos, fără să ai pe Hristos ca viaţă a noastră – şi aceasta incontestabil ca viaţă veşnică? Aşa după cum credinţa în El era mijlocul pentru aceasta, tot aşa umplerea lor cu roada neprihănirii (Filipeni 1.11 „(1:11) umpluţi de rodul dreptăţii, care este prin Isus Hristos, spre gloria şi lauda lui Dumnezeu.“) şi suferinţa lor pentru El (Filipeni 1.29 „(1:29) pentru că vouă vi s-a dat har, cu privire la Hristos, nu numai să credeţi în El, ci să şi suferiţi pentru El,“) nu puteau să fie fără realitatea existentă. Să predici pe Hristos din duh de invidie şi ceartă se poate face uşor fără viaţă, dar fără viaţă nu se poate prezenta Cuvântul fără a fi în starea de copii ai lui Dumnezeu fără cusur şi curaţi sau prin lepădare de sine

să glorifici pe Hristos sau să înveţi să te mulţumeşti cu ce ai.

În epistola către Coloseni

În epistola către Coloseni viaţa în Hristos este pretutindeni nu la suprafaţă. Pavel nu a încetat să se roage, ca noi să umblăm în chip vrednic de Domnul, în toate plăcuţi, aducând roadă şi crescând; foarte sigur nu fără viaţă. De aceea şi mulţumirea adusă Tatălui, care ne-a făcut capabili pentru moştenirea sfinţilor în lumină (Coloseni 1). Însă în capitolul 2 devine şi mai clar. Cum să umble ei în Hristos, pe care L-au primit deja, fără să aibă viaţa în Hristos? Pe când noi eram morţi în greşelile noastre şi în firea noastră necircumcisă, Dumnezeu ne-a adus la viaţă cu Hristos, prin aceea că El a iertat toate greşelile noastre şi ne-a înviat împreună cu El. Aceasta înseamnă nu numai viaţa veşnică, ci înseamnă să ai viaţa Sa, în forma cea mai înaltă şi în legătura cea mai strânsă cu El. Aşa se spune şi în capitolul 3, că ei, ca unii care au înviat împreună cu Hristos, să caute ce este sus, şi să nu se gândească la ceea ce este pe pământ. »Căci voi aţi murit, şi viaţa voastră este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu. Când se va arăta Hristos, viaţa voastră, atunci vă veţi arăta şi voi împreună cu El în slavă.« Dar tot aşa El este deja acum viaţa noastră, chiar dacă nu este aşa de deplin cum va fi atunci.

În restul scrisorilor paulinice

Nu este necesar să căutăm dovezi asemănătoare în scrisorile către Tesaloniceni, Evrei şi în cele adresate lui Timotei, Tit şi Filimon. Pretutindeni este premisa, că toţi posedă viaţa veşnică, cu excepţia mărturisitorilor de formă. Nu vrem să forţăm solicitarea din 1 Timotei 6.12: »Apucă viaţa veşnică«, sau în versetul 19: »adevărata viaţă«, în contrast cu lucrurile care sunt aşa de ispititoare pentru carne. Aici înaintea privirii stă finalul minunat. Dar aceia, care nu au pe Hristos ca viaţă a lor, vor obosi în facerea binelui, ei sunt morţi, în timp ce trăiesc. Însă 2 Timotei 1.1 „(1:1) Pavel, apostol al lui Hristos Isus prin voia lui Dumnezeu, potrivit promisiunii vieţii care este în Hristos Isus,“ se pare că se aseamănă cu felul de prezentare al lui Ioan referitor la viaţa în Hristos, care a fost adusă acum la lumină prin Evanghelie. Şi la

compararea cu Tit 1.2 „(1:2) în speranţa vieţii eterne pe care Dumnezeu, care nu poate să mintă, a promis-o mai înainte de timpurile veacurilor;“ şi Tit 3.7 „(3:7) pentru ca, îndreptăţiţi prin harul Său, să devenim moştenitori ai vieţii eterne potrivit speranţei.“ vedem diferenţa între speranţa creştină şi speranţa iudaică.

Tradus de la: Das ewige Leben (4) In den paulinischen Briefen

Extras din cartea *„F.E.R. Heterodox on Life Eternal“* de William Kelly

Traducere: Ion Simionescu